

705. Arınmanın ateşi! Siz seçiyorsunuz... Ya bu dünyada, ya da öbür dünyada

(English Title - The Fires of Purification! You choose... Here on Earth or in the Beyond)

20 Mayıs 2019 – Jesus ve Clare kardeşin öğretileri

Tercüme: Jasmin

Yayın: Sebahat

(Clare) Bizde bitirmek için başlattığın eseri vaat ettiğin için teşekkür ederim, Jesus. Bu eserin bitişi bu dünyadan göçtükten sonra olsa bile.

Evet, sevgili Jesus'un kalbinde taht kuranlar, Araf ve izinden gittiğimiz aynı kilise OLMAYAN Roma Katolik Kilisesi hakkında birkaç açıklamalar gereklidir.

Biz en eski kilisenin izinden gidiyoruz. O Roma kilisesinden önceki ve Roma kilisesiyle gelen bütün değişmelerden önceki kilisedir. Önce Sevindirici Haber'e denk düşmesi için 'Araf' adını değiştirmek istiyorum. Çünkü Araf (purgatorium) Latince bir terimden kaynaklanır. Yani İncil'de kullanılan adı biz de kullanacağız... Paklanma ve arınma.

'Bu arınma cennete giden yolda gerçekleşecek, değil mi?' diyeceğinizi biliyorum. Tıpkı lekeleri, buruşuklukları ve kusurları yıkayan büyük bir ruhsal duş gibi.

Şimdi, görünüşe göre değil – veya Jesus İncil'in Matta 5:26 bölümünde şöyle demezdi... 'Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemedi oradan asla çıkamazsın.' Jesus'un işaret ettiği hapishane Araf'tır, 'kuruş' ise insanın işlediği en küçük günahı ifade eder.

1. Korintliler 3:11-15... Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak. Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisini kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.

Sevilenlerim, bırakın düşündüklerimi, arınmanın gerçek olduğunu sizinle paylaşayım. Bir şeyi yapmadan önce yanlış olarak görmediğiniz, daha ziyade kendinize bahane uydurmaya çalıştığınız hiç yanlış bir şey yaptınız mı? Hiç birisi hakkında dedikodu yaptınız mı ve o kişinin adını kirlettiniz mi ve bunun sonucunda o kişi işini kaybetti mi veya bu durum onun ailesinde problemler yarattı mı? Veya bir çocuğun veya yetişkin kişinin öldüğü kazaya karıştınız mı ve kaza sizin suçunuz muydu?

Haksız olduğunuzu öğrendiğinizde ve suçsuz insanların acı çekmesinden sorumlu olduğunuzda, kendinizi nasıl hissettiniz? Ben geçmişimde çok utandıığım şeyler yaptım.

Ve Rab beni yapmış olduğum şeylerle ve incittiğim kişilerle yüzleştirdi, sanki birisi sıvı metali vücuduma dökmüş gibi hissettim. Yüzüm kızardı, dizlerim titremeye başladı ve oturmak zorundaydım.

Belki o reaksiyonlara neden olan kötü haberler aldınız. İnsan ne yaptığını fark ettiğinde, sanırım o arınma ateşinin duygusudur. O benim için bir şoktu ve kavrayamadım. Yapabildiğim tek şey, Tanrı bana inayetini gösterinceye dek, sakin durmak ve onu kabul etmek ve olduğu gibi duruma hâkim

olmaktı. Şimdi biz bu dünyada yaşarken bize yoğun enerji olan ruhsal dünya önünde tampon veya izolasyon olarak hizmet eden bir vücutta yaşıyoruz.

Ama vücudumuzu terk ettiğimiz anda, tampon artık ortadan kalkar. O zaman biz yemeksiz, susuz, oyalanmasız, bedenim verdiği tesellisiz, telefon edebileceğimiz arkadaşsız ve hiçbir bahane sunamayız. Şimdi kesin ateşte olan çıplak ruhumuza kadar soyunduk. Dondurmasız, şarapsız, suçlayabileceğimiz hiç kimse yanımızda olmadan. Rab'bin önünde yaralı bir deri gibiyiz. Derinin üst katı soyulduysa, her hafif meltem iğne gibi batır.

Burada şunu düşünüyordum... 'Rab, belki bunu bize açıklayasın?' Ve Jesus şöyle yanıtladı...

(Jesus) "Hayır, açıklamayı çok iyi yapıyorsun. Gerçekten yanan şeyin ne olduğunu anlayabilmek için, Araf insancıl bir açıdan açıklanmalıdır. Yani lütfen, devam et."

(Clare) Tamam. Bir örnek: Eskiden dünyayla haşır neşir iken ve günah işlerken, regl olmadığım için bir sağlık problemim olduğunu düşünüyordum. Bu problemi basitçe hasıraltı ettim ve fotoğraf çekmek için daha çok görevler aldım. Ve 'National Geographic' adındaki dergi için fotoğraf çekme işiyle uğraşırken birkaç fiziksel değişimlerin farkına vardım. Karnım şişmeye başladı ve pantolonum sığmıyordu. Ve hasta olduğumu düşünüyordum.

Sonra... Doktora gittim ve doktor beni muayene ettikten sonra bana: 'Hamilesin' dedi. Az kalsın bayılıyordum. İnanmak istemiyordum. Hiç böyle dünyayı sarsıcı bir şey yaşamamıştım. Bu durum beni ateş gibi sardı. Felce uğramıştım, kime yöneleceğimi veya ne yapacağımı bilemiyordum. Şok olmuştum.

Şimdi sanırım, arınma ateşinin ne demek olduğu budur. Kaçış şansı olmayan yakıcı bir durumun yargısı. Yaşam insanın gözlerinin önüne (bir film gibi) seriliyor ve insan kendisini zirdeliymiş gibi hissediyor. İnsan günahların sonuçlarını ilk defa Tanrı'nın aynasında gördüğü için şaşkınlık içinde.

Rab bana lekesiz, buruşuşuz ve kusursuz bir gelin için geleceğini söyledi. Pis bir şeye karıştığımız zaman ve pislik sıçradığı zaman, leke oluşur. Örneğin dedikodu. Dedikodu bizim bütün gelinliğimize sıçrayıp onu kirletir. Alışkanlık haline gelmiş olan günahlardan oluşan ve bizim onlarla ilgilenmek istemediğimiz şey buruşukluktur. Kusur ise içimizden gelen ve elbisemizin altında leke olarak görünen pisliktir. Eğer insan dikkatsiz veya ihmalcı ise, o yırtık da olabilir.

Her durumda onlar bizim onlarla yüzleşmemiz gereken şeylerdir, ama biz gözlerimizi o kafamıza çarpana dek, kapatıyoruz ve halledemiyoruz veya inkâr edemiyoruz. Ve sanırım, eğer biz bu alışkanlık haline gelmiş olan günahları işlersek ve o günahlarla yüzleşmemişsek, cennete girebilmemizden önce, arınmamız gereklidir.

Ama gerçeklerle yüzleşirsek ve bütün gücümüzle ona karşı çabalarsak, Rab merhametiyle bu lekeleri sileceğine inanıyorum. Ama bu sadece diğer insanlara merhametli davranırsak mümkündür.

Merhamet eden kişi merhamet görecektir. Ben arındırıcı ateş yerini davranışlarımızı kontrol etmemize ve onlardan pişman olmamıza neden olan kesin bir iç durumun kanaatiyle eş tutuyorum. Tanrı'nın merhametiyle cennete girebilmemiz için arındırıcı ateşten geçebileceğimiz bir yer yarattığına inanıyorum.

O konuda biraz düşünün. Diyelim ki, ben birisini kıskandım ve o kişi hakkında kötü yalanlar onun adını kirletmek için etrafa yaydım. Bunun yanlış olduğunu biliyordum, ama içimde bir acı hırs benim bunu yine de yapmama itti. O kişinin ebediyen saygınlığını kaybetmesini sağlamak için onu kirletmeye çabaladım. Ve (farz edelim) bu diğer insanlardan gizlediğim ömür boyu bir alışkanlık olurdu, buna rağmen bana hakaret eden, beni kızdıran veya kıskanç yapan herkese bunu yapardım.

Diyelim ki, bir trafik kazasına uğradım ve 15 metre yüksekliğe fırlatılıp yere düşünce öldüm. Rabbim'i Kurtarıcı olarak kabul ettim, kiliseye giderdim, dua ederdim, gelirim yüzde onunu bağış olarak feda ederdim ve yoksulları doyururdum. Ve Jesus'u gerçekten seviyordum. Ama ben düşüncelerimde kendimi haklı çıkarıyordum ve bana hakaret eden insanlara haddini bildirmek gerekli olduğunu düşünüyordum. Yani bu kötü alışkanlığa devam ettim ve birçok insanın hayatını hayat yolunda mahvettim. (Hayır, bunu yapmadım. Bunu burada sadece bir örnek olarak veriyorum.)

Yani ne düşünüyorsunuz? Jesus, şüphesiz herkesi kıskandıracak olan böyle bir şahsı cennete alsın mı? Jesus o şahsı cehenneme mi yollasın? Veya Jesus o şahsı gerçekten yaptıklarının yanlış olduğunu öğreneceği ve o davranışları gerçekten bırakmak istediği arınma yerine mi götürsün?

Görüyor musunuz, Araf veya diğer adıyla arınma yeri Tanrı'nın eserinde büyük merhametidir. Bazen insanlar ölünceye kadar neden çok uzun sürdüğünü kendinize sordunuz mu? Sanırım onların halledilmemiş şeyleri var... İnsanlarla barışmamak, günahlardan pişmanlığın eksikliği, ihmalcilik günahları ve diğer insanlara verdikleri zarar. Ve Tanrı arınma yerine yollamak yerine, onları uzun süre yaşatır ve acı çektirir. Ve sanırım birçok şey onlar uyurken, acı veya yalnızlık çekerken halledilir.

Geçenlerde Rab Ezekeil'e çok gerçek bir örnek gösterdi. Ezekeil acı çaktı ve bu acının bir başkası için olduğunu biliyordu, ama kimin için olduğunu bilmiyordu. Sonra Ezekeil takım elbise giymiş bir adamın hayaletinin odaya girip yatağın ucunda durduğunu gördü. O adam Ezekeil'e... 'Benim için dua ettiğin için teşekkür ederim! Şimdi yurduma gidebilirim' dedi. Bu adam derin pişmanlıkla arınma yerinde olan adamdı. Ve biz bu dünyada o adam için dua ettiğimiz için Araf'tan kurtuldu ve arınmış olarak cennete gidebildi.

Şimdi iyi haber... Arınma yerinde olan insanlar bizim için de dua edebilirler! Onlar bizim yaptığımız aynı hataları çoktan yaptılar ve onlar bizim zaaflarımızla özdeşleşebilirler. Kendi durumlarında onlar hiçbir yere gidemezler. Günahlarından pişman olmak ve ağlamak için zamanları vardır. Yani Rab, Araf'takilere dünyadaki Tanrı'nın gözünde ne kadar kötü durumda olduğunu bilmeyen insanlara yardımcı olmaları için şans tanır

Ve biz onların çabucak özgürlüğe kavuşturulması için dua ediyoruz. Jesus, bize ne söylemek istiyorsun?

(Jesus) "Güvercinim, çok iyi açıkladın. Ama hiç kimse benim merhametimin derinliklerini keşfedemez ve kimin arındırıcı ateşte kalacağını ve kimin kalmayacağını önceden söyleyemez. Babam'ın bana ait olanların göklere alınma günü hakkında sözünü söylemek için zaman bıraktığı bu nedenlerden biridir."

"Gelinlerimden bir tanesinin düğün şöleninden mahrum bırakılmasını, onlar arınma yerinde kalmak zorunda oldukları için istemiyorum. Evet, birkaçınızda bu böyle olacak. Ama acı çekmeye razı olanlar ve hatalarını düzeltmek için ağır çalışanlar benimle düğün şölenine gidecekler."

“Size neden düğün şöleni benzetmesinden ve düğüne uygun giyimle gelmemiş adamdan bahsettiğimin diğer bir nedeni de budur. O adamın günahı elbisesini eskitti, kirletti ve o şölen için uygun değildi. Onun uzun süren günahından pişman olmama alışkanlığı vardı ve ondan dolayı şölen için uygun değildi. Ama o kişi beni Kurtarıcısı olarak kabul ettiği için kurtulmuştu.”

“Diğerleri ise her gün bana gelmişti ve günahlarından ötürü ağlamıştı ve onlar benim onları kurtarmamı rica etmişlerdi. Ve onlar günahlarını telafi ettiler – sırf kendi günahlarını değil, diğer insanların günahlarını da.”

“Telafinin ne demek olduğunu soruyor musunuz? Bu dünyada olan kötülüğü gören ve ister hakaret olsun, isterse bana karşı kürtaj, sahtekâr hükümetler ve her türlü haksızlık gibi hakaretler olsun, onlardan içten sarsılan ruhtur. Ve bana öyle bağlı olanlar vardır ki, ben üzgün olduğum zaman, onlar da üzülürler. Ve bu yolla onlar bana karşı günah işlemiş olanların zararını telafi ederler. Ve bu bana teselli verir.”

“Arınmaya ihtiyacınız olup olmadığı konusunda basit bir yanıt yoktur. Ama siz beni bütün kalbinizle, ruhunuzla ve bütün gücünüzle severseniz ve insanları kendinizi sevdiğiniz gibi severseniz, o zaman kendinize dert edecek çok az nedeniniz vardır. Daha ziyade ayartmaların, hataların ve yanlış davranışların bilincinde olacaksınız ve siz hemen onlardan pişman olacaksınız.”

“Kalbimin merhametli bir kalp olduğunu unutmayın. Ve sizin diğer insanlar ve günahlarınız için döktüğünüz gözyaşlarınızın her birini görüyorum. Zayıf olmanıza rağmen, diğer insanlara karşı merhametinizden ötürü, ben size karşı merhamet doluyum.”

Kendinizi arındırın, gelinlerim. Özellikle bu saatte bütün bedene zarar veren ve eğer biraz daha gayret etseydiniz, verebileceğiniz besinden mahrum bırakan tembellikten arındırın.”